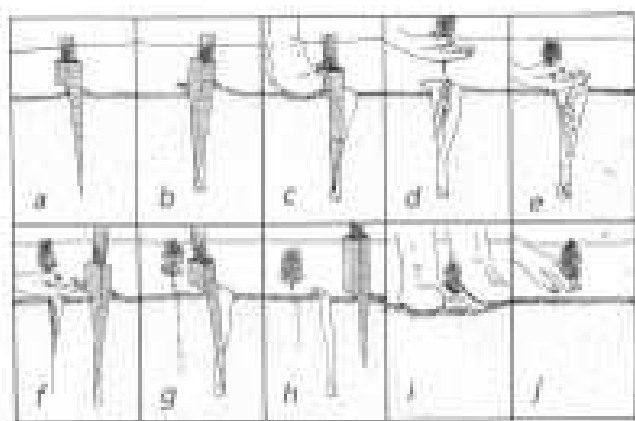

ABC sadzenia lasu

Dobrze wykonane sadzenie powinno ułatwić sadzonkom adaptację do warunków występujących na uprawie leśnej. Sadzenie rozpoczyna się zwykle jak najwcześniej **na wiosnę, po rozmarznięciu ziemi**, a na terenach z wysokim poziomem wód gruntowych – po lekkim obeschnięciu podłoża. Zalesiając sadzonkami z zakrytym systemem korzeniowym, możemy to robić niemal przez cały rok.

Sadzenie wykonuje się głównie **ręcznie**. Zależnie od gatunku, wieku sadzonek, warunków siedliska, sposobu przygotowania gleby – stosuje się różne techniki sadzenia, np. sadzenie w szparę (inaczej: „pod kostur” – najmniejsze sadzonki), w jamkę i w dołki (największe i najstarsze sadzonki).

Ryc. 1. Prawidłowe sadzenie sosny pod kostur

(wg wydawnictwa IBL):

- a – wbić kostur w ziemię na głębokość ok. 30 cm;
- b – poszerzyć szparę przez poruszanie kosturem;
- c – udeptać garb ziemi od strony sadzącego;
- d – opuścić sadzonkę do szpary (prawidłowy sposób trzymania sadzonki:

za szyjkę korzeniową poniżej igieł);

- e – przed zasypaniem szpary przysunąć korzeń sadzonki do ścianki pionowej i rozprostować, szyjka korzeniowa powinna być równo z powierzchnią gleby;
- f – wbić kostur pionowo w odległości ok. 7 cm od szpary, zacisnąć dolną część szpary przez przechylenie kostura do siebie;
- g – zacisnąć górną część szpary przez odchylenie kostura od siebie;
- h – kolejny raz, ale płycej, wbić kostur i zasypać poprzednio powstałą szparę;
- i – udeptać glebę dookoła sadzonki w celu lepszego obciśnięcia sadzonki ziemią;
- j – odgarnąć palcami ziemię nagromadzoną przy szyjce korzeniowej i wyrównać powierzchnię.

Podstawową zasadą, we wszystkich sposobach sadzenia, jest staranne rozprostowanie i ułożenie korzeni oraz ściśle przykrycie ich glebą.

Posadzenie sadzonek ze splątany lub zawinięty systemem korzeniowym osłabia młode drzewko i może spowodować przewrócenie się drzewa, nawet po latach.

*Tekst i zdjęcie: Wojciech Gil
Instytut Badawczy Leśnictwa
Rysunek: archiwum autora*